

[Ole Bjørn Kraft.]

og nøgternt og ofte beslutte os til Handlinger, som vi under normale Forhold ikke vilde have foretaget.

Den vigtigste Sætning i dette Lovforslag er for os denne: „Hensynet til Statens Sikkerhed og dens Forhold til fremmede Magter“, og ud fra denne Sætning har vi taget vort Standpunkt til det forelagte Lovforslag. Det har været en meget vanskelig Opgave at løse for den højtærede Justitsminister at omsætte Lovens Formaal i Paragraffer. Vi kan ikke være blinde for, at denne Lov er af en saadan Natur, at dens Bestemmelser meget let vil kunne komme i et beklageligt Mod sætningsforhold til almindelig dansk Retsfølelse og blive et Brud paa Grundsætninger, som det har været vor Stolthed at hævde gennem de mange Aar, i hvilke dette Land har været et retsordnet Samfund; hvor der har været Tryghed for enhver Borger i Lovens Læ. Det er denne vaabenløse Tryghed, som Topelius taler om, denne det lovordnede Samfunds Beskyttelse mod Voldsmagts Vilkaarlighed, som stedse har været en ubrydelig Rettensnor for nordisk Lovgivning og Retsshaandhævelse.

Ikke mindst Lovforslagets § 2 om Sikkerhedsforvaring indebærer en Fare for, at en ulykkelig Afvigelse herfra kunde blive Følgen. Ingen kunde ønske *lettres de cachet* indført i Danmark, saa at Borgernes Sikkerhed alene var afhængig af enkelte Mænds eller de regerendes Forgodtbefindende. For en dansk folkevalgt Rigsdag maa det altid være en væsentlig Opgave at sørge for, at der ikke indføres Tilstande, hvor Domstolenes Beskyttelse mod Vilkaarlighed undrages Borgerne. Saaledes som § 2 er udformet, giver den, naar Hensyn tages til det Formaal, som Loven nødvendigvis maa opfylde, de efter Omstændighederne mulige Garantier mod Misbrug. Ikke mindst hilser vi med Tilfredshed, at der er aabnet Mulighed for Appel til Højesteret, ligesom vi lægger Vægt paa, at der hver tredje Maaned skal gives Meddelelse til et Rigsdagsudvalg om, hvem der er eller har været taget i Forvaring, og om Grundlaget herfor, saaledes at der ogsaa derigennem bliver en Mulighed for at genoptage en Sag, som synes tvivlsom.

Denne Lov er fremkaldt og præget af den ekstraordinære Situation, hvori vort Land befinder sig. Den er blevet en nødvendig Sikkerhedsforanstaltning, og saaledes som Forslaget foreligger udformet for os, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Fremme.

A. M. Hansen: Som Forholdene har formet sig, maa det her foreliggende Lovforslag anses for nødvendigt. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken til dets Gennemførelse.

Hartel: Jeg vil ikke sige som Socialdemokratiets ærede Ordfører, Hr. Alsing Andersen, at vi ikke kan afvise dette Forslag. Jeg vil sige, at vi i høj Grad hilser dette Forslag velkommen, og jeg maa have Lov til at komplimentere den nyudnævnte Justitsminister til dette Forslag, der absolut er paakrævet i den givne Situation. Det eneste, man maaske kunde sige, var, at vi skulde have haft det allerede for nogen Tid siden, men der skal vel være en rimelig Margen til at arbejde med en saa betydningsfuld Sag.

Den højtærede Minister motiverede Forslaget bl. a. med de Sabotagehandling, der har fundet Sted her, og da lignende Sabotagehandling grasserer i Sverige, viser det, at de er Led i et internationalt System. Vi maa een Gang for alle gøre os klart, at det kommunistiske Parti som Led i den internationale kommunistiske Verdensbevægelse er enhver national Stats fødte Fjende, og derfor byder vor Selvopholdelsesdrift os, nu hvor det er Livet, det gælder, ogsaa for Danmark, at tage de Konsekvenser, som er de eneste mulige i den givne Situation. Naar jeg siger dette, at det kommunistiske Parti er bundet af den kommunistiske Internationale, saa skal jeg henvise til Statutternes §§ 12, 13 og 14, hvori der staar, at Verdenskongressen udnævner en Eksekutivkomité, der er den kommunistiske Internationales ledende Organ i Tiden mellem Verdenskongresserne; den tildeler alle den kommunistiske Internationales Sektioner Direktiver og udøver Kontrol med disses Virksomhed, og Kommunistiske Internationales Eksekutivkomité's Beslutninger er retledende for alle Sektioner og skal ufortøvet gennemføres af disse.

Det kan derfor ikke undre, at vi har set Handlinger, der synes fremmede for dansk Indstilling og Tankegang, udført af danske Mennesker, netop fordi de var et Led i denne Bevægelse og var bragt ind under den Psykose og havde sluttet sig til denne farlige Ideologi.

Det maa ogsaa skønnes, at det i Forholdet til Trediemagt — her tænkes jo paa Tyskland, det kan lige saa godt siges aabent — er en ubetinget Nødvendighed, at vi gør rent Bord paa dette Omraade.

Dette høje Ting viste allerede uformelt